

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

علی ناظر
۲۶ می ۲۰۲۵

علی ناظر

مسیری بی پایان

در اخبار آمده که فرانسه و عربستان سعودی در مسیر اپیزمنت اسرائیل، در حال ارائه و پیشبرد طرحی برای خلع سلاح حماس هستند.

اینها یا نمی فهمند و یا خود را به خربیت زده اند.

در این دوران که حماس، مسلح به حداقل تسلیحات دفاعی است، شاهد چنین نسل کشی و کودک کشی و پایمال کردن تمام حقوق های بین المللی، در انتظار عمومی هستیم، وای به روزی که خلق فلسطین اسلحه به زمین گذاشته و امنیت و آسایش خود را به ارتش صهیون که «جهت تفریح و وقت گذرانی کودک کشی» می کنند، بسپارد.

متأسفانه، چندیست که جهان به اپیزمنت عادت کرده، و نوکرمانی بخشی از بافت اندیشه سیاستبازان شده است. آنچه در نمایش مذاکرات در مسقط و رم می گذرد، بررسی راهکارهای موجود برای همزیستی مسالمت آمیز بین سردمداران فاشیست است. انفجار در بندرعباس، آزادی اسیر امریکائی-اسرائیلی توسط حماس، آتش بس بین امریکا و حوثی ها، احتمال مبادله محمدرضا نوری وابسته به سپاه، با الیزابت سورکوف یک اسرائیلی با تابعیت روسی، و...، با صلاححید ج.ا، از جمله اقدامات جاری در پشت درهای بسته است. آنها در باره همه چیز صحبت می کنند به جز «حق مسلم» که به حد اقل خواهد رسید.

آنچه ترمپ از «پیشگیری از حمام خون» در جنگ اوکراین – روسیه نام می برد، هرگز معنا و مفهومی در کشتار سبعانه اسرائیل در غزه ندارد. حمام خونی که در غزه به راه افتاده و ادامه دارد، حتی برای لحظه ای در دستور کار کشورهای حاشیه خلیج فارس نبوده و نیست، و آنچه در پشت درهای بسته بین ویتکاف و عراقچی می گذرد، تنها بر راهکارها برای ادامه حیات ج.ا. متمرکز شده، و حتی نیم نگاهی به کودک کشی در فلسطین اشغالی ندارد.

و حال «خلع سلاح» حرف روز شده است. دیروز پ.ک.ک، امروز حماس، بدون شک دور نخواهد بود روزی که نوبت به نیروهای مسلح سرنگونی طلب برسد. این ارادل نمی دانند که حتی اگر فرزندان خلقی ستمدیده، «خلع سلاح» را بپذیرد، دیگر بار از درون خلق، شورشگران دیگری با سلاح برخوانند خاست. تقابل بین «ستمدیده» و «ستمگر»، خارج از قراردادهای دیپلماتیک و برنامه های سازشکارانه، مستمراً خود را بازسازی می کند، و مسیری بی پایان است که خلق ها به ناچار به آنسوی سوق داده می شوند.

آری خشونت خشونت می آورد. خشونت ستمدیده، برای مهار خشونت ستمگر.

علی ناظر | می ۲۵، ۱۴۰۳: ۱۰:۳۰ ق.ظ